

Johan Sander. Förstelärare på Röda skolan. Legitimerad lärare i Svenska, Svenska som andraspråk samt Matematik.

Jag strävar efter att bedriva undervisning som är strukturerad, kreativ och elevnära. Undervisning som får eleverna att själva vilja driva sin utveckling framåt. Mina lektioner följer en strikt pedagogisk agenda med elevernas förmågor i centrum. Jag värdesätter ett klassrumsklimat som genomsyras av trygghet, samarbete och arbetsglädje.

Jag är intresserad av skolutveckling i allmänhet och pedagogisk forskning i synnerhet. Just nu arbetar jag väldigt inriktat med BFL, bedömning för lärande, och försöker göra det till en naturlig del av min undervisning. Med utgångspunkt i de styrdokument som reglerar mitt uppdrag vill jag fortsätta att utvecklas samt sprida det jag kan till mina elever och kollegor. Idag "tappar" vi många elever längs vägen pga. fördomar och traditioner, det vill jag vara med och motverka.

DRAMATURGI I UNDERVISNINGEN - HUR SKA DET GÅ?

2 OKTOBER 2016

Hos mina elever finns det en otrolig lust att skapa berättelser. Utifrån fantasi, verklighet och fakta bubblar de av ord. Jag i min tur, gör mitt yttersta för att hinna lyssna, bekräfta samt uppmuntra dem till att fortsätta berätta. Men likväl som mina elever är fantastiska på att berätta saknar de vissa verktyg för att på ett enkelt sätt formulera sina berättelser i skrift. De har svårt för att skapa och skriva berättande texter med tydlig inledning, handling och slut, dvs med "röd tråd". Min undervisning har helt enkelt inte varit tillräckligt bra och tydlig gentemot mina elever. Undervisningen har saknat något, den har inte gett eleverna möjlighet att utveckla sitt skrivande vidare. Därmed har jag använt en ny metod för att utveckla och förbättra min undervisning på nytt. Veronica Gröntes "Makete-metoden" från hennes berättar- och skrivhandledning *Pennvässaren*. Därtill har jag använt en **röd tråd** samt en hel del teater.

"Hur kan jag hjälpa mina elever att utvecklas i sitt berättande och skrivande? Kanske genom att visa dem hur man gör!"

Vi började arbetet med att tillsammans fundera kring vad det är som gör att vi vill lyssna, se eller läsa en berättelse/film? Jag ville få eleverna att själva sätta ord på vad som tilltalar just dem i en berättelse. Finns det något som flera av eleverna har som gemensam referens till vad en "bra berättelse" är? Något som lockar och skapar lust, något som får oss att fundera och vilja fortsätta.

Vi funderade tillsammans och jag visade eleverna ett antal böcker som vi högläst och arbetat gemensamt med på sistone. Eleverna kom ganska snabbt fram till att "spänning" gör en berättelse bra och skapar lust och vilja att höra, läsa eller se mer. En spännande berättelse gör att man inte kan sluta läsa.

Likt Grönte bestämde jag mig för att göra ett snabbt experiment tillsammans med eleverna. Jag introducerade nästa skrivövning genom att spela upp en kortfilm med mig själv som huvudperson. Jag ställde mig vid ena sidan av klassrummet och berättade att jag just i denna kortfilm föreställde en ödla.

"...men vid mitten av klassrummet stannade jag plötsligt och skrek till"

Jag ville hem till mitt bo där mina ungar väntade på mat. Boet fanns under en stor sten vid andra sidan av klassrummet. Filmen började och jag tog mig långsamt och utan problem fram till boet, stannade där och berättade att jag kommit hem till mina ungar och att filmen var slut. Eleverna blev först helt tysta för att sedan i ett gemensamt vrål uttrycka sitt missnöje. Jag frågade därefter eleverna om de tyckte att det var en spännande film? Det tyckte de först inte. Jag höll med dem och vi funderade tillsammans på vad det var som gjorde att den kändes så ointressant. Eleverna svarade att det hände för lite, det blev aldrig spännande. Jag ställde mig därför återigen vid min startposition och filmen startade på nytt. Jag började gå mot mitt mål, men vid mit-

ten av klassrummet stannade jag plötsligt och skrek till. Eleverna blev först rädda och skrek rakt ut. Jag frågade därefter eleverna vad de trodde hade hänt. Samtliga händer flög i luften och flera förslag kom fram.

"Du blev attackerad och jagad av en örn!"

"Du fastnade med svansen i en gren."

"Du blev påkörd av en bil."

Samtliga förslag togs väl emot av gruppen. Men eftersom vi låtsades att berättelsen om ödla var en riktig film,

hur skulle vi då reagera om ödlan dog mitt i filmen? Då skulle filmen ta slut "mitt i" och det hade vi aldrig varit med om tidigare. Så likt Grönte valde vi att kalla olyckan för ett "hinder" och hela berättelsen för en hinderbana med tydligt "start och mål". Därefter försökte vi istället komma på hur ödlan skulle klara sig förbi hindret, för att ta sig vidare och till slut komma fram till sitt mål, och sina hungriga ungar.

Ödlan som fastnade med svansen i en gren fick hjälp av en stark ekorre som kunde bryta av grenen. Sen kunde ödlan springa vidare till sina ungar och filmen fick ett lyckligt slut.

Ödlan som blev attackerad av en örn sprang för sitt liv och lyckades precis fly ornens vassa klor genom att gömma sig inuti en stubbe. Där väntade ödlan tills örnen hade gett sig av och kunde sedan springa vidare till sin sten och sina väntande ungar.

För att synliggöra berättelsens uppbyggnad la jag ut ett långt rött rep, som symboliserade den röda tråden, och vi repeterade ödlands väg från

start till mål. Därefter fick eleverna själva gå in i rollen som filmskådespelare och testa sin berättelse längs den röda tråden. Med lust och fantasi gavs vi prov på otroliga "filmer". Samtliga ville testa och spela, hela tiden ivrigt påhejade av den övriga gruppen. Som avslutande aktivitet fick eleverna själva skriva sina egna berättelser.

De elever som hade svårt att komma igång uppmuntrade jag till att "skriva av" vad de sett på kompisarnas filmer. Ett enkelt sätt att ge samtliga elever möjlighet att få något att berätta om. Två dagar efteråt läste jag upp samtliga berättelser. Efter varje berättelse diskuterade vi hur hinder och lösning såg ut, för att tydliggöra vad det var som gjorde berättelsen spännande, och vi satte även ord på den röda trådens början och slut. Samtliga elever klarade med stöd av varandras "filmer" av att skriva en enkel text med röd tråd. De var dessutom väldigt stolta över sitt arbete och sina berättelser.

Jag är nöjd över hur väl arbetssättet togs emot av eleverna samt över det resultat som det genererade. Avslutningsvis vill jag visa några exempel på elevtexter. Och under arbetets gång har jag kommit fram till att man kan skriva en berättande text med röd tråd på tre meningar. Det är inte slutmålet men en ganska bra start på vårt fortsatta skrivande.

Det var en gång en ödla som skulle hem till sitt bo. Men då kom en örn och fångade den i sina vassa klor. Ödlan blev rädd men var hal och slemmig så örnen tappade ödlan. Nu kunde ödlan springa hem och mata sina ungar. (Elevtext)

En ödla var på väg hem till sin familj. Då kom plötsligt en orm som ville äta upp ödlan. Men ödlan var snabb och lyckades springa ifrån ormen. Sen kunde ödlan ta sig hem och ge sina ungar mat. (Elevtext)

Tack till Veronica Grönte, pedagog och författare av berättar- och skrivhandledningen Pennvässaren.

Att diskutera:

- *Hur arbetar du för att utveckla och utmana eleverna i sitt skapande och skrivande av berättande texter med röd tråd?*
- *Hur kan teater/drama användas för att synliggöra undervisningens innehåll och mål i fler ämnen?*

FÖRSTELÄRARENS UPPDRAG I SVEDALA KOMMUN

En tjänst som förstelärare innebär ett starkt uppdrag med ökade krav på att utveckla egen undervisning, att följa med i skolforskning, att sprida kunskap och vara aktiv i det kollegiala samtalet för att utmana och stödja kollegor. I uppdraget ingår att vara en förebild för kollegor och att aktivt bidra till att synliggöra och verka för undervisning i enlighet med kommunens utvecklingsarbete.

Förstelärarens klassrum ska vara öppet för lektionsbesök av förvaltning, rektor, kollegor, föräldrar och inbjudna gäster och denne förväntas ha ett öppet och kritiskt förhållningssätt till sin praktik. Förstelärare förväntas också regelbundet blogga om sin undervis-

ning på "Förstelärare bloggar". Bloggandet är en del av kommunens kvalitetssäkring och syftar till att synliggöra förstelärarens undervisning för kollegor, rektorer men även till att synliggöra Svedalas utvecklingsarbete för utomstående.

Den som är förstelärare i Svedala:

- visar på ett medvetet förhållningssätt till undervisning
- arbetar utifrån det utvecklingsarbete som sker i kommunen
- förbättrar resultat genom ett formativt förhållningssätt
- vågar vara och agera som positiv förebild för kollegor
- kan kommunicera och beskriva sitt arbete

Försteläraren ska arbeta för att alla elever ska lyckas och utifrån en vetenskaplig grund.